

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Bednaříkovou ve věci

žalobce: **P.S.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**
se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2020, č. j. KUJCK 35373/2020,

takto:

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 6. 3. 2020, č. j. KUJCK 35373/2020, a rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice ze dne 12. 12. 2019, č. j. SO/9391/2019-2, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 15 342 Kč ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Emila Flegela.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

1. Žalobou doručitou krajskému soudu dne 18. 5. 2020 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2020, č. j. KUJCK 35373/2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný jako správní orgán příslušný podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 12. 12. 2019, č. j. SO/9391/2019-2, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), a z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, kterého se dopustil tím, že dne 1. 5. 2019 kolem 4:50 hodin v obci České Budějovice, v ulici X, řídil motorové vozidlo tovární značky X, u domu č. p. X byl zastaven a kontrolován hlídkou Police ČR, a v rozporu s § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu nepředložil z nedbalosti na výzvu policisty řidičský průkaz, a dále se na výzvu policisty, v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, úmyslně odmítl podrobit vyšetření, zda není ovlivněn alkoholem. Za toto jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 26 000 Kč a současně mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Žalovaný napadeným rozhodnutím podané odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně na základě § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.
2. Žalobce v podané žalobě uvádí dva žalobní důvody, pro které nemůže napadené rozhodnutí obstát. V první řadě žalobce shledává nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný nevypořádal odvolací důvody uplatněné žalobcem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce ani přes výzvu nedoplnil blanketní odvolání o konkrétní odvolací důvody. Toto tvrzení shledává žalobce jako nepravdivé, neboť své odvolání odůvodnil podáním učiněným dne 11. 2. 2020, k čemuž dokládá podací lístek a výpis z informačního systému sledování zásilek. Žalobce k tomu též odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71, dle kterého nevypořádá-li se odvolací orgán se všemi uplatněnými odvolacími námitkami, zatíží své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, která již není zhojitelná v soudním řízení.
3. Jako druhý žalobní bod žalobce namítá nezákonně provedené výslechy svědků mimo ústní jednání. Správní orgán prvního stupně provedl výslechy svědků mimo ústní jednání, což vedlo ke skutečnosti, že žalobce (jako osoba obviněná) nebyl k výslechům předvolán, ani poučen o právech a povinnostech předvolaného účastníka řízení. Tím byl žalobce zásadně zkrácen na svých právech. K tomu žalobce odkazuje na důvodovou zprávu k zákonu č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), která potvrzuje výše uvedené, tedy že za účelem výsledku svědků je obligatorní povinností správního orgánu nařídít ústní jednání ve věci. Žalobce odkazuje i na totožný názor uvedený v komentáři ke správnímu řádu (Jemelka, L. a kol. Správní řád. Komentář. 5 vydání. Praha. C. H. Beck, 2016). Uvedeným postupem správního orgánu prvního stupně došlo k porušení § 82 odst. 3 přestupkového zákona, dle kterého mají účastníci řízení právo klást otázky sobě navzájem, ale také svědkům či znalcům. Žalobce k tomuto výsledku nebyl předvolán, byl pouze vyrozuměn o výsledku svědků, který bude proveden mimo ústní jednání. V tomto vyrozumění chyběly podstatné informace, a sice kdo konkrétně bude vyslýchán jako svědek, zda, kam a kdy se má žalobce dostavit, či poučení o právních následcích nedostavení se (srov. § 59 správního řádu).
4. Jelikož má žalobce za to, že provedené dokazování bylo nezákonné a tyto důkazy nejsou použitelné ve správním řízení, nelze podle něj dojít k jinému závěru, než že skutkový stav nebyl řádně zjištěn. Rozhodnutí je navíc dle názoru žalobce vnitřně rozporné, když správní orgán prvního stupně uvádí, že rozhodl na základě předložených listin bez provádění dalšího

dokazování, ač jinde tvrdí, že provedl svědecké výpovědi. Z rozhodnutí tak není zřejmé, jaké důkazy správní orgán prováděl a z čeho konkrétně vycházel.

5. Žalovaný se pak v rámci svého rozhodnutí nezabýval odvolacími důvody, ani neposuzoval ve svém rozhodnutí řádnost a úplnost vyrozumění o provedení svědeckých výpovědí, omezil se jen na konstatování, že žalobce byl vyzván, jakou formou a s jakým obsahem není v rozhodnutí řešeno.
6. Na základě výše uvedeného žalobce navrhuje zrušení jak napadeného rozhodnutí, tak i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného, další procesní postup soudu

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 18. 6. 2020 sdělil, že samotné doplnění odvolání žalobcem, podané u prvostupňového správního orgánu již dne 12. 2. 2020, mu bylo doručeno až dne 9. 3. 2020, tedy až po vydání rozhodnutí o odvolání, ke kterému došlo dne 6. 3. 2020. Zároveň však žalovaný sám uznal, že žalobcova žalobní námitka je důvodná, neboť správní orgány tímto podáním disponovaly již v době vydání rozhodnutí. Z tohoto důvodu navrhl žalovaný uspokojit požadavek žalobce v rámci přezkumného řízení ve smyslu § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu. Krajský soud k uspokojení žalobce stanovil žalovanému lhůtu v délce jednoho měsíce.
8. Dne 20. 7. 2020 vydal žalovaný rozhodnutí pod č. j. KUJCK 90673/2020, kterým na základě § 153 odst. 2 správního řádu zrušil žalobcem napadené rozhodnutí, jelikož shledal, že v napadeném rozhodnutí nedošlo k vypořádání se s námitkami vznesenými v doplnění odvolání. Krajský soud na základě toho vyzval žalobce ke sdělení, zda je tímto postupem žalovaného uspokojen (usnesení zdejšího soudu ze dne 22. 7. 2020, č. j. 64 A 1/2020 - 20). Žalobce k této výzvě ve stanovené lhůtě sdělil, že postupem žalovaného není uspokojen, neboť v žalobě navrhoval, aby bylo zrušeno i rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, k čemuž v rámci rozhodnutí vydaného podle § 153 odst. 2 správního řádu nedošlo. Žalobci tak nebylo v plném rozsahu vyhověno. Podle § 62 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), byl krajský soud povinen v tomto případě pokračovat v řízení.
9. Na základě § 62 odst. 5 s. ř. s. platí, že rozhodnutí učiněné v rámci § 153 správního řádu o uspokojení navrhovatele, nabývá právní moci nebo obdobných právních účinků dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení. Pakliže krajský soud nezastaví řízení dle § 62 odst. 4 s. ř. s. z důvodu, že navrhovatel ve stanovené lhůtě prohlásí, že nebyl postupem správního orgánu uspokojen, rozhodnutí vydané žalovaným k uspokojení žalobce právní moci nenabude a na původně přezkoumávaném rozhodnutí se tak nic nemění.
10. Krajský soud následně vyzval žalovaného k vyjádření se k podané žalobě (ve věci samé). Žalovaný nejprve krajskému soudu sdělil, že má za to, že poté, co bylo zrušeno napadené rozhodnutí podle § 153 odst. 2 správního řádu, odpadl předmět soudního řízení a krajský soud tak nemá co přezkoumávat. Po poučení ze strany krajského soudu podal žalovaný dne 5. 10. 2020 vyjádření k žalobě. Žalovaný sdělil, že souhlasí s žalobní námitkou o nevypořádání se s důvody podaného odvolání. K druhé žalobní námitce, ohledně neprovedení řádného výslechu svědků v rámci ústního jednání, žalovaný sdělil, že i s touto žalobní námitkou se ztotožňuje. Zároveň žalovaný poukázal na průběh řízení, kdy dal již žalobci v přechozích vyjádřeních za pravdu a pokusil se o nápravu prostřednictvím institutu uspokojení navrhovatele. Tento postup žalobce odmítl, je tak podle názoru žalovaného na zvážení krajského soudu, zda nevyužije postup dle § 60 odst. 7 s. ř. s., tj. zda nepřizná žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Stručné shrnutí průběhu správního řízení

11. Dne 1. 5. 2019 v době kolem 4:50 hod. prováděla hlídka Policie ČR hlídkovou činnost ve městě České Budějovice, v rámci které zastavila vozidlo žalobce (X) za účelem provedení základní kontroly. Žalobce jakožto řidič vozidla sdělil hlídce, že nemá u sebe řidičský průkaz, dechovou zkoušku (a případné následné lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu) žalobce odmítl s odůvodněním, že požil před jízdou jedno pivo 12°. O tomto bylo policejní hlídkou sepsáno oznámení o přestupku, zákrok hlídky je zaznamenán na kameře v služebním voze, bez zvuku. Policisté následně o uvedeném sepsali úřední záznam a postoupili věc správnímu orgánu k řešení.
12. Správní orgán prvního stupně vydal dne 28. 5. 2019 příkaz, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu porušením povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu a z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) porušením povinnosti stanovené v § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odpor. Správní orgán prvního stupně následně pokračoval v řízení a vydal prvostupňové rozhodnutí dne 14. 8. 2019, č. j. SO/9391/2019. Toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce zrušeno žalovaným rozhodnutím ze dne 22. 10. 2019, č. j. KUJCK 120821/2019, neboť prvostupňový správní orgán vystavěl své závěry pouze na úředním záznamu policistů a videu bez zvuku; nebylo tak prokázáno, že v dané věci policisté skutečně učinili řádnou a úplnou výzvu žalobci k podrobení se vyšetření včetně následků neuposlechnutí této výzvy.
13. Správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení. Dne 11. 11. 2019 provedl prvostupňový správní orgán za účelem objasnění situace předvolání zasahujících policistů. Žalobce byl o zamýšleném výsledku svědků vyrozuměn prostřednictvím „Vyrozumění o provádění dokazování mimo ústní jednání“ ze dne 11. 11. 2019, s tím, že výsledky které budou provedeny dne 2. 12. 2019 v 8:00 hod. a 8:30 hod. v budově Magistrátu města České Budějovice, a s poučením, že žalobce může v této věci uplatnit námitky, připomínky či návrhy do doby provedení výsledku. Součástí tohoto vyrozumění je i výzva podle § 36 odst. 3 správního řádu. Po provedení výsledku zasahujících policistů dne 2. 12. 2019 v nepřítomnosti žalobce přistoupil správní orgán prvního stupně dne 12. 12. 2019 k vydání rozhodnutí ve věci samé, kterým byl shledán vinným ze spáchání shora uvedených přestupků.
14. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí uplatnil řádně a včas blanketní odvolání, které bylo doručeno správnímu orgánu prvního stupně dne 8. 1. 2020, doplnění odvolání s podpisem žalobce bylo podáno dne 13. 1. 2020. Správní orgán prvního stupně vyzval dne 16. 1. 2020 žalobce k doplnění odvolání ve lhůtě 5 dní. Žalobce doplnění odvolání odeslal ke správnímu orgánu prvního stupně dne 11. 2. 2020; toto však bylo předloženo žalovanému až dne 9. 3. 2020, přičemž již dne 6. 3. 2020 žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

III. Právní hodnocení krajského soudu

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez jednání dle § 51 s. ř. s, neboť pro to byly splněny podmínky řízení.
16. Žaloba je důvodná.
17. Žalobce v podané žalobě namítá, že se žalovaný nevypořádal s uplatněnými odvolacími důvody, které žalobce zaslal ke správnímu orgánu prvního stupně dne 11. 2. 2020 (doručeno dne 12. 2. 2020), tj. téměř měsíc před vydáním napadeného rozhodnutí. Žalovaný sám toto pochybení uznává, byť podotýká, že mu bylo doplnění odvolání postoupeno správním orgánem prvního stupně až po vydání jeho rozhodnutí.
18. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zruší soud napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívajícím v nedostatku důvodů rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

19. Judikaturou správních soudů bylo dovozeno, že jedním z důvodů, pro který může být rozhodnutí o odvolání považováno za nepřezkoumatelné, je situace, kdy se odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání (srov. např. rozsudky ze dne 30. 10. 2020, č. j. 5 As 271/2018 – 32, ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84, či ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 – 71). Tak tomu bylo i v nyní projednávaném případě, kdy správní orgán prvního stupně pochybil, když nepředal včas doplnění odvolání žalobce svému nadřízenému správnímu orgánu, který tak neměl možnost na doplněné odvolací námitky žalobce reagovat a zatížit tak své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Podstatné je, že v době vydání napadeného rozhodnutí bylo doplnění odvolání již v dispozici správních orgánů a prodlení správního orgánu prvního stupně při předkládání tohoto podání žalovanému nemůže mít žádný vliv na to, že k předmětnému pochybení žalovaného došlo, neboť vydal rozhodnutí, které je nutno označit za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
20. Na uvedeném nemůže ničeho změnit ani ta skutečnost, že žalobce doplnil své odvolání až po uplynutí stanovené lhůty pro doplnění odvolání stanovené správním orgánem prvního stupně v délce pěti dnů, neboť v řízení o přestupku je obviněný ze spáchání přestupku oprávněn po celou dobu přestupkového řízení, tj. až do vydání konečného rozhodnutí ve věci samé, navrhopat a předkládat správním orgánům vyjádření či důkazy ve svůj prospěch (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2018, č. j. 7 As 264/2017 – 49).
21. Tato žalobní námitka je tudíž důvodná a podle § 79 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zakládá důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí.
22. Žalobce v podané žalobě dále namítal, že provedené svědecké výpovědi v rámci prvostupňového správního řízení nebyly provedeny v rámci ústního jednání, čímž bylo žalobci znemožněno uplatnění jeho práv, zejména práva pokládat svědkům otázky.
23. Na základě § 80 odst. 2 a 4 přestupkového zákona je zřejmé, že zákon o přestupcích koncipuje přestupkové řízení v prvním stupni jako řízení s ústním jednáním za přítomnosti obviněného z přestupku. „*Ústním projednáním přestupku před správním orgánem I. stupně, za účasti řádně předvolaného obviněného, je tedy sledována a také garantována jistota spolehlivého zjištění skutkového stavu věci a prokázání viny či neviny, jako součásti práva na spravedlivý proces. Z citovaného ustanovení tedy plyne, že správní orgán je v první řadě povinen přestupek projednat (a to včetně provádění dokazování) v přítomnosti obviněného z přestupku; v jeho nepřítomnosti tak může učinit jedině a pouze, odmítne-li obviněný, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostavit bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2009, č. j. 2 As 60/2008 – 111, se k tomu podává, že „správní orgán prvního stupně měl povinnost k projednání přestupku nařídít ústní jednání, a to v celém rozsahu prováděného dokazování, neboť právě k provádění dokazování (a uplatnění odpovídajících procesních práv účastníků řízení) ústní jednání slouží (...). Provedl-li tedy některé důkazy mimo ústní jednání s odkazem na § 51 odst. 2 správního řádu, aplikoval na řízení právní normu, která na přestupkové řízení nedopadá, neboť úprava přestupkového řízení je lex specialis k obecné úpravě správního řízení podle správního řádu. Povinnost projednat přestupek při ústním jednání by konec konců nebyla dotčena ani obecným ustanovením § 49 odst. 1 správního řádu, neboť to předpokládá ústní jednání vždy, kdy tak stanoví zákon, což zákon o přestupcích činí.“*“ (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 2 As 70/2010 – 63). Byť se citovaný rozsudek vztahuje k předcházející právní úpravě přestupkového řízení podle zákona č. 200/1990 Sb., jeho závěry jsou použitelné i v nyní projednávané věci, neboť právní úprava ústního jednání zůstala nedotčena v tom smyslu, že je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci, tj. zejména v okamžiku provádění dokazování, je povinen správní orgán nařídít ve věci ústní jednání, ke kterému má být obviněný na základě § 80 odst. 4 přestupkového zákona předvolán.
24. Stejný závěr taktéž plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2020, č. j. 5 As 271/2018 – 32, v němž se Nejvyšší správní soud vyjadřoval přímo k otázce vyloučení zasahujících policistů provedení mimo ústní jednání, přičemž došel k následujícím závěrům. „*Městský úřad sice dopředu informoval stěžovatele o provedení svědecké výpovědi tzv. vyrozuměním o doplnění spisového materiálu* Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

(stěžovatel se výsledku nezúčastnil), tímto způsobem se však slovy NSS „z provádění dokazování mimo ústní jednání a z dokazování při ústním jednání stává zákonodárcem nepředpokládaný nelogický hybrid, neboť smyslem provádění důkazů mimo ústní jednání je vytvořit alternativu ústního jednání tam, kde posledně zmínované není z jakéhokoli důvodu nezbytné či efektivní“ (srov. rozsudek č. 2 As 60/2008-111). Všichni svědci tedy byli vyslechnuti mimo ústní jednání a v nepřítomnosti žalobce. Takový postup podle NSS „zakládá těžkou vadu řízení před správním orgánem prvního stupně, která způsobila nezákonnost jeho rozhodnutí, neboť žádný z použitých důkazů nebyl pořízen zákonným způsobem a jsou tedy nepoužitelné per se. (...) procesní pochybení správních orgánů [je] natolik markantní a závažné, že způsobuje nezákonnost obou správních rozhodnutí bez dalšího, a to především proto, že zcela vyloučilo žalobce z uplatňování jeho procesních práv, která jsou mu garantována právním řádem“ (srov. rozsudek č. 2 As 70/2010-63).“

25. Oba svědci, tj. zasahující policisté, byli vyslechnuti před správním orgánem prvního stupně mimo ústní jednání a v nepřítomnosti žalobce. To zakládá těžkou vadu řízení před správním orgánem prvního stupně, která způsobila nezákonnost jeho rozhodnutí, neboť tyto důkazy nebyly pořízeny zákonným způsobem a jsou tedy v řízení nepoužitelné. Toto procesní pochybení správních orgánů je natolik markantní a závažné, že způsobuje nezákonnost tohoto správního rozhodnutí bez dalšího, a to především proto, že zcela vyloučilo žalobce z uplatňování jeho procesních práv, která jsou mu garantována právním řádem. Za podstatné porušení ustanovení o řízení je nutno vždy považovat situaci, kdy byl ve správním řízení porušen podstatný soubor procesních práv účastníka řízení, v důsledku čehož řádný proces fakticky absentoval (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 2 As 19/2004 – 92, publ. pod č. 430/2005 Sb. NSS).
26. Dále je třeba doplnit, že zjištěný skutkový stav věci by neobstál ani po vyloučení nezákonně provedených důkazů (výsledků policistů mimo ústní jednání), neboť už první rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 14. 8. 2019 zrušil žalovaný z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který spočíval pouze na úředním záznamu a videozáznamu bez zvuku. Provedení výsledku policistů tak bylo pro řádné zjištění skutkového stavu nezbytné a provedení těchto důkazů bylo i správnímu orgánu prvního stupně uloženo žalovaným (viz jeho rozhodnutí ze dne 22. 10. 2019).
27. Z tohoto důvodu je prvostupňové rozhodnutí, a potažmo i rozhodnutí napadené, stíženo těžkou procesní vadou, která měla vliv na jeho zákonnost, a proto bylo nezbytné vedle napadeného rozhodnutí zrušit i rozhodnutí prvostupňové podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

28. Vzhledem k tomu, že se správní orgány dopustily v řízení procesních vad, které měly vliv na zákonnost jejich rozhodnutí, a v případě rozhodnutí žalovaného i na samotnou přezkoumatelnost tohoto rozhodnutí, zrušil krajský soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně dle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 3 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
29. Ve správním řízení bude pokračováno správním orgánem prvního stupně za předpokladu, že dosud neuplynula promlčecí doba k projednání a rozhodnutí přestupku (viz § 29 až 32 přestupkového zákona). V takovém případě správní orgán prvního stupně provede dokazování řádným způsobem při ústním jednání, na jehož konání žalobce řádně předvolá a poučí jej o jeho procesních právech a povinnostech, a po provedeném dokazování znovu posoudí vinu žalobce a rozhodne o předmětných přestupcích. Vysloveným právním názorem krajského soudu je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
30. O náhradě nákladů bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1, věty první s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný, který neměl v soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalobce, v jeho případě jsou náklady řízení představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč a odměnou advokáta.

31. Náklady zastoupení spočívají v odměně za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, sdělení o neuspokojení žalobce) celkem v částce 9 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů] a v náhradě hotových výdajů za tři úkony právní služby v částce celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky); celkem tedy 10 200 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se jeho nárok o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Částka daně činí 2 142 Kč. Celkem jde tedy o částku 12 342 Kč. K této částce se dále připočítává zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Celkovou částku náhrady nákladů řízení ve výši 15 342 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.
32. Krajský soud nepřisvědčil návrhu žalovaného, aby při rozhodování o náhradě nákladů řízení postupoval dle § 60 odst. 7 s. ř. s. Krajský soud neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro to, aby úspěšnému žalobci náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice dne 3. února 2021

Mgr. Kateřina Bednaříková v. r.
samosoudkyně